

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 184

1 Ἰουλίου 2006

Ἐλευθερώστε τήν ἔλευθερία

άν μπεῖ στό γήπεδο τῆς καθημερινῆς μας ἄθλησης ἡ ἄνοιξη κι ἀρχίσει νά τρέχει γοργά πρὸς τό θερμό καλοκαίρι, ὅλα γύρω μαγεύουν καί ὅλα δίνουν μηνύματα ζωῆς καί δημιουργίας. Τό μικρό σποράκι, πού βλαστάνει, τό πολύχρωμο, ἐντυπωσιακό λουλούδι, πού σκορπίζει κάλλος καί εὐωδιά, τό δέντρο, πού φορτίζεται μέ τούς καρπούς του, ὅλα ἔχουν κάτι νά προσθέσουν στό περιβάλλον τοῦ στοχασμοῦ μας. Καί ὅλα ἔχουν τή δύναμη νά ἐκπέμψουν διδάγματα θείας σοφίας καί τυπολογία, πού ἀναβαθμίζει τούς προβληματισμούς μας καί τίς ἐμπειρίες μας.

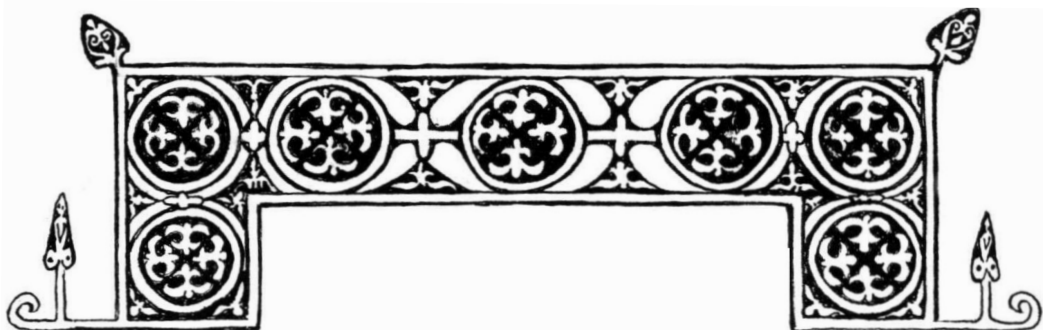
Καθώς, τοῦτο τόν καιρό, μένω, ἔκθαμβος παρατηρητής καί προσεκτικός ἀναλυτής τοῦ μεγάλου δώρου τῆς ἔλευθερίας μας, τῆς ἄνεσης, πού μᾶς χάρισε ὁ Δημιουργός μας, νά σχεδιάζουμε, μέ προσωπική εὐθύνη, τούς βηματισμούς μας στόν ἱστορικό χῶρο καί νά προσδιορίζουμε, μέ τό δικό μας μόχθο, τήν καρποφορία τῆς ὑπαρξῆς μας, βρῆκα τήν εὐκαιρία νά σταματήσω, θαυμαστής καί μελετητής, μπροστά σέ ἕνα λουλούδι, σύνθεση ὁμορφιάς καί

ἀρώματος, γιά νά ἀκούσω καί νά συλλέξω τή διδαχή, πού ἐκπέμπει μέ τή σιωπηλή, ἀλλά δυναμική παρουσία του.

Τό εὐωδιαστό λουλούδι φυτρώνει στή μάνα γῆ καί ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται ἀθόρυβα. Μέ ὁδηγό τήν ἐντελέχεια, πού κρύβει μέσα του. Καί μέ πρόσθετη ἐνίσχυση, τή φροντίδα, πού τοῦ παρέχει ὁ καλλιεργητής του. Αὐξάνει σέ ἀνάστημα, σέ φυλλωσιά καί σέ ἐλπιδοφόρα ἀνθοφορία. Ὡστόσο, αὐτό τό θαυμαστό καί χαρακτηριστικό λεπτουργημα κινδυνεύει νά μαραζώσει ἢ καί νά πνιγεῖ, ἀπό τήν ἄγρια βλάστηση, πού συναναπτύσσεται γύρω του. Ὡς ἀν κάποιο φιλόστοργο καί ἐπιδέξιο χέρι δέν τό λυτρώσει ἀπό τόν ἐναγκαλισμό καί τό σφίξιμο τῆς ἀγριάδας ἢ «τῶν ἀκανθῶν», ἡ προοπτική τῆς ἀνθοφορίας θά μείνει ἐλπίδα ἀνεκπλήρωτη.

Φίλοι μου, καί ἡ ἐλευθερία μας εἶναι ἄνθος. Τό φύτεψε ὁ Θεός στήν ἴδια τήν καρδιά μας. Καί ἔχει τή δύναμη νά ἀναπτυχθεῖ, νά ἀνθοφορήσει καί νά καρποφορήσει. Ποιός δέν τό γνωρίζει, ὅμως, ὅτι οἱ προπαγάνδες τῆς σκοπιμότητας, οἱ ἀπανωτές διαφημίσεις τοῦ νόμιμου καί τοῦ παράνομου ἐμπορίου, τά συνθήματα τῶν μυστικῶν, σκοτεινῶν κέντρων ἀποφάσεων, τυλίγουν σφιχτά τό ἀπαλό βλαστάρι τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ ἀφαιροῦν κάθε ἱκμάδα ζωῆς; Ποιός δέ διαπιστώνει, μέ τή διά βίου παρακολούθηση καί μελέτη τῶν ἐξελίξεων, ὅτι τά ἀγνά νειάτα, πού φέρουν μέσα στήν ἄδολη ψυχή τους τά δυναμικά σπέρματα τῆς ἐλευθερίας, γίνονται θύματα τῆς ἄγριας ἐκμετάλλευσης καί, ἀντί γιά ἐλευθερία, καταντοῦν νά βιώνουν τή σκληρή, τήν ἀπάνθρωπη, τήν ἐξουθενωτική αἰχμαλωσία;

Φίλοι, ὅσοι πονᾶτε γιά τό στραπατσάρισμα τοῦ ἄνθους τῆς νεότητας, ὅσοι πιστεύετε, πώς ἡ ἐλευθερία εἶναι τό πιό εὐαίσθητο δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού ἀξίζει ἰδιαίτερη, προσεκτική καλλιέργεια καί ἀνύστακτη προστασία, ἐλευθερώστε τήν ἐλευθερία ἀπό τά ἄγρια πάθη, πού τήν πνίγουν καί τήν ἀκυρώνουν. Βοηθεῖστε την, νά ξεφύγει ἀπό τόν ἐναγκαλισμό τῶν ζιζανίων τῆς κοινωνικῆς βρωμίας καί τῆς πονηρῆς σκοπιμότητας. Νά μείνει βλάστημα ἀνέγγιχτο. Ὡς ἄνθος εὖοσμο τῆς καθεμιᾶς προσωπικότητας. Προϋπόθεση καί ἀπόκτημα καλλιέργειας, πού σέβεται τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη καί σταθμίζει μέ διακριτική προσοχή τά χαρίσματά της.

Βιομηχανία παρασήμων

Φ

αινόμενο, πού πρέπει νά έρευνθεῖ καί νά σταθμιστεῖ, μέ ἰδιαίτερη προσοχή, ἀπό τούς μελετητές τῶν διαταραγμένων καί προβληματικῶν ἀνθρώπων συμπεριφορῶν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ὁ ὑποτιθέμενος κήρυκας καί ὑποδειγματικός δάσκαλος τῆς Εὐαγγελικῆς σεμνότητος καί τῆς δοξολογικῆς ἀναφορᾶς στή Θεία συγκατάβαση τοῦ ὁποιουδήποτε ἀνθρώπου κατορθώματος, ἐφεῦρε «ἐπ' ἐσχάτων» καί ἔβαλε σέ κίνηση τή βιομηχανία τῶν παρασήμων, γιά νά ἀμείψει αὐτός-καί ὄχι ὁ Θεός-ἡ γιά νά προεκτιμήσει-σύμφωνα μέ τή δική του κρίση- καί νά προαμείψει τούς διακεκριμένους ἀθλητές τοῦ κοινωνικοῦ χώρου.

Τήν πρωτοβουλία τῆς κοπῆς καί διανομῆς παρασήμων δέν τήν ἐξήγγειλε καί δέν τήν ἐγκαινίασε κατὰ τήν πρώτη φάση τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του θητείας. Τότε τοῦ ἦταν ἀρκετή μιά ἐμφάνιση στό τηλεοπτικό παράθυρο ἡ μιά ἔκρηξη ὀργῆς μπροστά στήν Ὁραία Πύλη τοῦ Ναοῦ, γιά νά εἰσπράξει κροταλιστά χειροκροτήματα, ὥστε νά

ἐπιβεβαιώσει καί νά ἀναδείξει τήν ὑψηλή στάθμη τῆς δημοτικότητάς του. Τή βιομηχανική παραγωγή τῶν παρασήμων καί τήν ὁμαδική «ἀπονομή» τους σέ στρατιές «ἄξιων», τήν ἐφεῦρε καί τήν πραγμάτωσε, ὅταν τό δικό του κύρος δαπανήθηκε (ἀκριβέστερα κατασπαταλήθηκε) στή θεατρική σκηνή τῆς ἀνούσιας, φαρισαϊκῆς αὐτοπροβολῆς καί, ὅταν ἡ ἐπιδότηση τῶν ἐλπίδων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καταξοδεύτηκε στή ρουλέτα τῶν χειροκροτημάτων καί τῆς κοσμικῆς δημοσιότητος. Τότε, σέ περίοδο στερήσης ἐπαίνων καί χειροκροτημάτων καί σέ κλίμα ἀπογοήτευσης καί μελαγχολίας, σοφίστηκε καί δρομολόγησε τό νέο σύστημα πρόσβασης στή λαϊκή εὐαισθησία. Μιά καί δέν τόν δόξαζαν οἱ ἀποδέκτες τῶν ἐπαγγελικῶν του καί τῶν συνθημάτων του, ἀποφάσισε νά τοὺς τιμήσει καί νά τοὺς δοξάσει αὐτός, γιά νά ἀπολαύσει, μέ τή σειρά του, ἐξ ἀντανakλάσεως, τήν πηγαία εὐγνωμοσύνη τους. Νά τοὺς καλέσει σέ ἐπίσημη γιορτή, νά ἐκφράσει, μέ λιπαρή κολακεία, τήν εὐαρέσκειά του, γιά τήν ἀγάπη τους καί τήν προσφορά τους στήν

Ἐκκλησία καί νά κοσμήσει τά στήθη τους μέ παράσημα. Ἐδειχνε βέβαιος, ὅτι ἡ τιμητική αὐτή ἀναγνώριση, θά τοὺς κέντριζε σέ ἀνταπόδοση. Θά ἔσπευδαν νά ψάλουν, ἀπό βάθους καρδιάς, τόν πολυχρονισμό τοῦ εὐεργέτη τους. Καί θά μετέφεραν τήν εὐγνωμοσύνη τους στό ἀνοιχτό φόρουμ τῆς παλλαϊκῆς ἐνημέρωσης.

Ἔτσι δρομολογήθηκε ἡ περίεργη πρακτική τῆς ὁμαδικῆς ἀπονομῆς ἐκκλησιαστικῶν διακρίσεων καί παρασῆμων πρὸς ποικίλους καί ἑτερόκλητους κοινωνικούς παράγοντες.

Τά πρόσωπα τοῦ στενοῦ του περιβάλλοντος καί οἱ αὐτόκλητοι ἐπιτελεῖς του ἦταν οἱ πρῶτοι, πού ἀπόλαυσαν τήν εὐνοιά του καί ἀξιώθηκαν νά νοιώσουν στό στήθος τους τό μεγαλόσταυρο τῶν «ἐξαιρέτων πράξεων», κρεμασμένο ἀπὸ τό ἀρχιεπισκοπικό χέρι. Στή συνέχεια, διμοιρίες ἢ καί λόχοι ἱερέων, μέ μοναδικό εὖσημο τήν πολυετία τῆς ἱερωσύνης τους ἢ τήν ἰδιώνυμη φιλία καί ἐξάρτηση ἀπὸ τόν «ἡγεμόνα» Χριστόδουλο, πῆραν τήν πρόσκληση νά προσέλθουν, σέ ἐπίσημη τελετή καί νά παρασημοφορηθοῦν, γιά τήν πολύτιμη εἰσφορά τους στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί, ἀπὸ κεῖ καί πέρα, τό ἀνοιγμα τῶν προσκλήσεων πῆρε εὖρος καί οἱ παρασημοφορήσεις ἔγιναν ρουτίνα. Καλλιεργητές τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καί ἐκπρόσωποι τοῦ κοινοβουλίου, ἐπιδέξιοι ἢ καί ἀδέξιοι χειριστές τοῦ συγγραφικοῦ καλὰ μου, τεχνίτες τοῦ χρωστήρα ἢ καλλιτέχνες τῆς νυχτερινῆς πίστεας, ἀθλητές τῆς Ὀλυμπιάδας ἢ ποδοσφαιριστές τῶν γηπέδων τῆς ὀχλοκρατίας, ἄκουσαν, μέ ἱκανοποίηση καί αὐταρέσκεια, τό ἐπαινετικό λογίδριο τοῦ προέδρου

τοῦ Συνοδοικοῦ Σώματος, καί παρασημοφορήθηκαν μέ τό χρυσό σταυρό, πού, γιά τοὺς ἁγίους, εἶναι ὑπόμνηση τοῦ χρέους τῆς θυσίας, ἐνῶ, γιά τό Χριστόδουλο, εἶναι ἀπλό βραβεῖο πραγματικῶν ἢ ὑποθετικῶν «ἐξαιρέτων πράξεων».

Ἕνα ἐρώτημα, πού ἐγείρει αὐτή ἡ ἀφειδώλευτη διανομή παρασῆμων ἀπὸ τό χέρι τοῦ Χριστόδουλου, εἶναι τοῦτο: Οἱ παρασημοφορήσεις, εἰδικὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, ἔγιναν-σύμφωνα μέ τίς Συνοδικές ἀνακοινώσεις-μέ κριτήριο τήν πολυετία στήν ἱερατική διακονία. Τιμήθηκαν κληρικοί, πού εἶχαν συμπληρώσει σαράντα ἢ πενήντα χρόνια ὑπηρεσίας. Καί τοῦτο, γιατί ἡ πολυετία-αὐτή καί μόνη θεωρήθηκε ἄθλημα. Καί ἔπρεπε νά ἐξαρθεῖ καί νά ἀναγνωριστεῖ μέ εἰδική πράξη τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλά ποιός βεβαιώνει, ὅτι ἡ παλαιότητα, ἀπὸ μόνη της, εἶναι ἀξία, πού πρέπει νά προβληθεῖ καί νά τιμηθεῖ; Ὁ Παλαιοδιαθηκικός καί ὁ Νεοδιαθηκικός λόγος ἐπιμαρτυροῦν, μέ σωρεῖα ἀναφορῶν, ὅτι ὁ Θεός δέν τά μετράει τά χρόνια, ἀλλά τά ζυγίζει. Καί ἡ ἐμπειρία, πού σωρεύουμε, ὅλοι μας, κατὰ τήν ἐπίγεια διαδρομή μας, θαυμαστική ἢ πικρόχολη, μᾶς συνοδεύει πάντοτε, σάν ἓνας δεύτερος δάσκαλος, ὑπενθυμίζοντας καί ὑπομνηματίζοντας, ὅτι ἡ ἁγιότητα τοῦ βίου καί ὁ θυσιαστικός ἡρωϊσμός ἀνθίζουν καί καρποφοροῦν καθ' ὅλο τό φάσμα τῆς ἀνθρώπινης ἀνάπτυξης. Ὅπως, ἐπίσης, ἡ ἀνεμελιά, ἡ τεμπελιά καί ὁ παρασιτισμός, πού φυτρώνουν καί θεριεύουν, ὡς ὀράματα ζωῆς, κατὰ

τή νεανική ηλικία, συνεχίζουν τη φθαρτική τους επίδραση, ίσαμε τὰ βημόθυρα τοῦ τάφου.

Εἶναι, ἄραγε, λίγες οἱ περιπτώσεις κηφόνων, πού λυμαίνονται, κυριολεκτικά καί γιά ἀτέλειωτη σειρά δεκαετιῶν, τὰ δημόσια πρυτανεῖα, δίχως νά ἀφήνουν πίσω τους ἀποτυπώματα μόχθου καί μνήμες ἀγαθοῦ ἀνδρός; Καί εἶναι λίγοι οἱ ρασοφόροι, μικρῆς ἢ μεγάλης εὐθύνης, πού ἀναπαύτηκαν ἡγεμονικά στίς τιμές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματός τους καί στή χαρά τοῦ ἁμετροῦ πλουτισμοῦ, στό «κάτι τις», πού θησαυρίζεται γιά νά ὑπερκαλύψει ὄχι μόνο τίς ἀνάγκες τῶν γηρατειῶν, ἀλλά καί τίς ἀπαιτήσεις τῶν «κουσουλῶν τους»;

Ποιά μελέτη, ποιά προεργασία καί ποιά ἀποτίμηση ποιμαντικοῦ μόχθου ἔγινε, πρίν τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων γιά παρασημοφόρηση περιληφθοῦν στόν ἐπίσημο κατάλογο; Ποιοί ἀρμόδιοι παράγοντες τοῦ Συνοδικοῦ ὀργάνου διερεύνησαν τό ἥθος καί τήν προσφορά τῶν ρασοφόρων, πρίν τούς χαρακτηρίσουν ὑποψήφιους καί πρίν τούς καλέσουν στήν ἐπίσημη τελετή τῆς ἀπονομῆς παρασῆμων;

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, πού διαποιμαίνεται ἀπό τούς λειτουργούς καί πού γνωρίζει ὄχι λίγες πτυχές τοῦ βίου τους καί τῆς προσφορᾶς τους, διαπίστωσε, μέ ἀπορία καί βαρειά λύπη, πῶς στήν ἐξέδρα τῆς τιμητικῆς παρασημοφόρησης συμφύρονται, κάθε φορά, ἄξιοι καί ἀνάξιοι. Ἐντιμότετοι καί ἀνεντιμότετοι. Χαρισματική ἀνταύγεια, ἑναρμονισμένης λευκότητος ψυχῶν καί κροτάφων καί ἀποκρουστική συνύπαρξη μακρᾶς σκοτεινῆς βιοτῆς μέ τό λευκό γήρας.

Εἶναι λάθος καί πειστήριο ὑποπτης κρίσης τῆς ὑπεύθυνης ἡγεσίας, τό ὅτι στό χορό τῶν «τιμηθέντων» γιά τήν πολυετή διακονία τους, συμπεριελήφθηκαν καί πολλές φυσιογνωμίες ναυαγῶν τοῦ βίου. «Κραγμένοι» καί ἀποδοκιμασμένοι ρασοφόροι, πού, ἐξ αἰτίας τῆς μακροζωίας τους, εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ταλαιπωρήσουν, γιά μακρά σειρά ἐτῶν, μιά ἀπό τίς τοπικές Ἐκκλησίες τῆς πατρίδας μας καί προβλήθηκαν, ἐπανειλημμένα-εὐτυχῶς χωρίς ἀποτέλεσμα-ὡς ὑποψήφιοι ποιμένες καί διαχειριστές τῶν κεντρικῶν προβληματισμῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος. Ὅλοι αὐτοί ξεχωρίστηκαν, τιμητικά, ἀπό τό σύνολο τῆς ἀρχιερατικῆς καί ἱερατικῆς οἰκογένειας. Ἄκουσαν τόν ἴδιο ἀρχιεπισκοπικό ἔπαινο. Καί κοσμήθηκαν μέ τό ἴδιο παράσημο.

Βέβαια, ἡ συνύπαρξη δέν ἀπέλυσσε καί δέν ὑπερύψωσε τούς ἀνάξιους. Ὑποτίμησε, ὅμως καί καταπλήγωσε τούς ἄξιους. Στό ἴδιο κατάστιχο ἡ ἱερατική σεμνότητα μέ τήν ἀνίερη ἀδιαντροπιά. Ὁ ποιμαντικός μόχθος μέ τήν ἀσύδοτη ἐκμετάλλευση. Ἡ ἀδιάκοπη, ὀλόκαρδη, θυσία μέ τήν ἐκκοσμικευμένη μαλθακότητα.

Οἱ ἄξιοι λειτουργοί ὑποχρεώθηκαν νά σηκώσουν τήν αἰσχύνη τοῦ συναγελασμοῦ. Καί ὁ λαός, ὁ τελικός ἀποτιμητής τῶν σχεδιασμῶν καί τῶν ἐνεργειῶν τῶν ποιμένων του, χρέωσε τό ἄκριτο ἀνακάτεμα καθαρότητος καί ρύπου στό αἰνιγματικό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου.

Κοινοποιώντας στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα αὐτή τήν τραγική διαπίστωση, δέν μπορῶ, νά μὴν ἱστορήσω καί

νά μή σχολιάσω, μέ ιδιαίτερη αναφορά, τήν παρασημοφόρηση τοῦ πρώην Μητροπολίτη Πειραιά καί ἡγούμενου τῆς ἀμαρτωλῆς μοναστικῆς ἀδελφότητος τῆς «Χρυσοπηγῆς» Καλλίνικου.

Τά κατορθώματα τοῦ Καλλίνικου, ὄχι καί λίγα, ἔγιναν, σέ πανελλήνια κλίμακα, ἀνάγνωσμα καί θέαμα. Κράτησαν, γιά μεγάλο χρονικό διάστημα, σέ προβληματισμό ἡ σέ θλίψη, ἕνα μεγάλο κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Καί ἡ πληγωμένη εὐαισθησία ζητοῦσε ἐπίμονα τήν τίμια διαλεύκανση τῆς ὑπόθεσης καί τή λήψη μέτρων, γιά τήν κάθαρση τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου. Ἀλλά ὁ Χριστόδουλος, ὁ «πνευματικός γιός» τοῦ στιγματισμένου Μητροπολίτη, δέν τόλμησε νά σκάψει σέ βάθος καί νά ἐκριζώσει τό σάπιο δέντρο. Μηχανεύτηκε τεχνάσματα καί μεθόδευσε διεργασίες σκοτεινοῦ παρασκηνίου, μόνο καί μόνο, γιά νά καταφέρει νά ἀπολούσει τό γέροντά του ἀπό τίς ἐνοχές καί τίς ντροπές καί νά τόν παρουσιάσει ὡς ἁθῶα περιστέρα καί ὡς πατερικό ἀνάστημα πρώτου μεγέθους.

Ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι, πρίν ἀκόμα κινηθεῖ ἡ διαδικασία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνακρίσεων καί πρίν ἀπολογηθεῖ ὁ κατηγορούμενος Μητροπολίτης, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ὑπό τήν προεδρία καί τήν ἀστυνόμευση τοῦ Χριστόδουλου ἐξέδωσε καί μιά καί δυό φορές ἐτυμηγορία, ὅτι ὁ Καλλίνικος εἶναι ἐντελῶς ἁθῶς καί ὅτι οἱ κατηγορίες, πού εἶχαν διατυπωθεῖ σέ βάρος του, δέν ἦταν ἀμερόληπτες κρίσεις, ἀλλά προϊόντα ἐμπάθειας καί συκοφαντικῆς δυσφήμισης. Καί μετά, ὅταν ὁ φάκελος τῶν ἀνακρίσεων ἀποσφραγίστηκε στήν τράπεζα τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, οἱ ἐξαρτημένοι ἀπό τό Χριστό-

δουλο Συνοδικοί δικαστές καί μιλημένοι κατάλληλα, ἔσπευσαν νά ἐκδώσουν ἁθωωτική ἀπόφαση. Νά θυσιάσουν τό ἐπισκοπικό τους κύρος, γιά νά καλύψουν τίς ἐνοχές. Καί νά βάλουν τίς ὑπογραφές τους στό πρακτικό τῆς σικέ «ἀπόλωσης», πού θά μείνουν, γιά νά τοὺς ἀποδεικνύουν «δουλικούς» καί «ἀναξιοπρεπεῖς» στίς γενιές, πού θά μᾶς ἀκολουθήσουν.

Καί, μετά ἀπό ὅλη αὐτή τή φαιδρή καί διάστροφη δικαστική τελετουργία, ἀκολουθήσε ἡ τιμητική διάκριση. Ὁ «λουσμένος» καί ἀνακηρυγμένος ἁθῶς Καλλίνικος κλήθηκε νά παραλάβει τό ἀνώτατο παράσημο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιά ποιό λόγο; Καί γιά ποιό του κατόρθωμα; Γιά τίς ὑποπτες καί ἀξιόμεμπτες ὑπηρεσίες του. Γιά τό γεγονός, ὅτι, μαζί μέ τό τέκνο του καί μαθητή του Χριστόδουλο, γέμισαν τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ «παρδαλούς» καί «κουσουριασμένους» ρασοφόρους καί ἀνάδειξαν τίς αὐλές τους «θερμικήπια ἀθλιότητων».

Ἀπό τότε, πού συστήθηκε ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετά τόν ἀπελευθερωτικό ἀγώνα, ἴσαμε σήμερα, δέν ὑπῆρξε περίπτωση Μητροπολίτη, πού νά παραιτήθηκε ἀπό τό θρόνο του καί, ἀμέσως μετά, ἡ Σύνοδος νά τόν κάλεσε καί νά τοῦ πέρασε στό λαιμό τή χρυσή ἄλυσίδα τοῦ παρασήμου. Ὅλοι, ὅσοι παραιτήθηκαν, ἀποτραβήχτηκαν στή σιωπή καί ἄφησαν ἐλεύθερη τήν ἱστορία νά ἀποτιμήσει τήν προσφορά τους. Ὁ μόνος, πού κλήθηκε νά παραλάβει παράσημο, ἦταν ὁ Μητροπολίτης ἐκεῖνος, πού τό σπίλωμα τοῦ ράσου του ἔγινε κοινό ἀνάγνωσμα καί πανελλήνιο θέαμα.

Ὁ Χριστόδουλος ζέδειξε, μέ τήν πρω-

τοβουλία του αυτή, νά βρίσκεται σέ άγωνία καί σέ άμηχανία. Ξέροντας ότι οί μαῦρες τρύπες τῆς δικαστικῆς διαδικασίας θά γεννοῦσαν έρωτήματα καί σχόλια, ἔσπευσε, μέ τήν παρασημοφόρηση, νά περάσει καί ἓνα λούστρο στό λουσμένο προφίλ τοῦ γέροντά του. Νά τό ὑπερφορτώσει μέ κοσμητικούς ἐπαίνους, ἐλπίζοντας, ότι ὁ φόρτος τῶν ἐγκωμίων καί τοῦ παρασήμου θά ἐξουδετέρωνε τή θωρία τῆς ντροπῆς. Ἀλλά αὐτό δέν ἔγινε.

Δέν εἶναι λιγότερα καί ἀνέξοδα τά έρωτηματικά, πού προκαλεῖ ὁ ἐκτός τῆς ἱερωσύνης κατάλογος τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Χριστόδουλου. Καθώς τόν διαβάζεις, συναντᾷς προσωπικότητες μέ ἀδιαφιλονείκητο ἦθος καί μέ καταξιωμένη προσφορά στήν Ἐκκλησία, ἢ στήν πολυκλαδική ἐπιστήμη ἢ στήν κοινωνική ἀναμόρφωση. Σκοντάφτεις, ὅμως καί σέ ὀνόματα, πού δέ βγῆκαν σέ δημόσια προβολή, παρά μονάχα γιά τή διαπλοκή τους στά παρα-εκκλησιαστικά κυκλώματα, γιά τήν ἱκανότητά τους νά ἐπεξεργάζονται τό θυμίαμα τοῦ κολακευτικοῦ λόγου καί νά ἀθωώνουν, μέ τίς «δῆθεν» ἐπιστημονικές γνωματεύσεις τους, τοὺς διαστραμμένους Συνοδικούς ἐπιτελεῖς, ἀκόμα καί ὅταν καταντοῦν προδότες τοῦ ἀνδρισμοῦ τους.

Ἐπόμενο καί ὁ δεῦτερος αὐτός συναγελασμός νά δημιούργησε ἐξέγερση συνειδησεων. Ὅταν καλεῖς, σέ δεξιωση καί σέ ἀπονομή τίτλων διάκρισης, πρόσωπα, πού ἔχουν κρατήσῃ ψηλά τήν τιμή τοῦ ὀνόματός τους, πού ἔχουν δουλέψῃ ἀποδοτικά, στό ᾠρο τῆς εὐθύνης τους καί ἔχουν προσφέρει, μέ

ἀνιδιοτέλεια, τό μόχθο τους στό κοινωνικό σύνολο, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά τοὺς ὑποβαθμίζεις, στήνοντας δίπλα τους τά ρετάλια τῆς σκοπιμότητας καί τῆς παρασκηνακῆς διαπλοκῆς. Μιά τέτοια ἀνάμιξη εἶναι προσβολή. Εἶναι ἀκύρωση τῆς πρόθεσης ἀνάδειξης τους καί ἐπιβράβυσής τους, ὡς εὐεργετῶν τοῦ συνόλου. Εἶναι ἐξομοίωσή τους μέ τοὺς ἀσήμαντους. Μέ τοὺς ἀνάξιους καί θηρευτές τῶν ἀδειων ἀσκῶν τῶν ἐπαίνων καί τῶν διακρίσεων.

Ὁ Χριστόδουλος, συντάσσοντας τόν κατάλογο τῶν «πρός παρασημοφόρηση», εἶχε τό δικό του σχέδιο. Ἦθελε νά εἰσχωρήσῃ σέ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Νά στήσῃ γέφυρες φιλίας μέ τοὺς «ἐπίσημους» ἢ «διάσημους». Μέ τοὺς παράγοντες, πού, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ποιότητα τῆς προσφορᾶς τους, διαθέτουν, ἔστω πλαστό, προφίλ αὐθεντίας καί ἐτικέτα πειστικοῦ λόγου. Ἄν, ὅλοι αὐτοί, ἐπηρεασμένοι ἀπό τίς πλουσιοπάροχες φιλοφρονήσεις του, ἀποφασίσουν νά ἀνταποδώσουν τόν καλὸ λόγο καί τήν τιμητική διάκριση, αὐτόματα θά εἰσρεῦσῃ στό δημοσιογραφικό πάλκο μιά ἄλλη, ἐντελῶς φωτεινή, μαρτυρία τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἀξίας, πού θά μεταλλάξῃ τό ζοφερό κλίμα. Ὁ ὀρίζοντας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ᾠρου, πού σκοτεινίασε, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνικανότητας, τοῦ ἐκκοσμικευμένου ἡγεμονισμοῦ καί τῆς ὑποπτης σχέσης τοῦ Χριστόδουλου μέ τά δείγματα τῆς ἠθικῆς διαστροφῆς, θά φωτιστεῖ ἀπό τίς ἐντυπωσιακές ἐκρήξεις τῶν λεκτικῶν πυροτεχνημάτων καί ἡ ἐξουθενημένη ἀρχιεπισκοπική προσωπικότητα θά τυλιχτεῖ στήν πλήμμουρα τοῦ φωτός. Τό σκιασμένο εἶδωλο θά ἀποκτήσῃ λάμψη. Καί τά

πολλά του ψεγάδια θά έπικαλυφθοῦν καί θά χαθοῦν, μέσα στήν τεχνητή ἀνάδειξη ἀνύπαρκτων ἡγετικῶν προτερημάτων.

Μέ μιά τέτοια προοπτική καί μέ ἓνα τέτοιο σχεδιασμό, ὅλη ἡ γκάμα τῶν διακεκριμένων καί τῶν «τηλεοπτικά διασημῶν» εἶναι «κλητή» καί ἄξια νά περάσει μπροστά ἀπό τό «θρόνο» τοῦ Χριστόδουλου καί νά εἰσπράξει τόν ἔπαινό του καί τό ἀνώτατο ἐκκλησιαστικό παράσημο.

Χρήσιμο, γιά τόν ἐμπερίστατο καί ἐξουθενημένο Ἀρχιεπίσκοπο ἦταν νά σφίξει τό χέρι κάποιων χαρισματικῶν ἐκπροσώπων τῆς προωθημένης ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, νά τοὺς κοσμήσει μέ τήν ἐκκλησιαστική ἀναγνώριση καί νά κρεμάσει στό στήθος τους τό χρυσό σταυρό, τό σύμβολο τῆς ὑπέρτατης καί ἀνυστερόβουλης προσφορᾶς. Ἀναγκαῖα, ὅμως, ἦταν καί ἡ ἐγγραφή στόν κατάλογο τῶν «ὕψηλων προσώπων» καί κάποιων, ἐλλειμματικῶν μέν ὡς θεραπόντων τῆς ἐπιστήμης, εὐρηματικῶν, ὅμως, ὡς ἐργατῶν τῆς σκοπιμότητας. Γιατί καί αὐτοί ἔχουν τόν τρόπο νά κυκλοφοροῦν στοὺς μηχανισμούς τῆς ἐνημέρωσης. Καί, σέ κάθε στιγμή, εἶναι πρόθυμοι καί ἔτοιμοι νά συντάξουν καί νά ὑπογράψουν, «ἡθελον ἐπιστημονικές» γνωματεύσεις, γιά νά στηρίξουν ἢ νά καλύψουν τίς ἀρχιεπισκοπικές αὐθαρεσίες, ἀκόμα καί ἂν ἐκτραχηλίζονται στόν ἰσχυρισμό, ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλική ἰδιαιτερότητα ἐνός Μητροπολίτη ἀποτελεῖ «προσωπικό του δεδομένο» καί δέν ἐπιτρέπεται νά δημοσιοποιεῖται ἢ νά στιγματίζεται.

Δεκτοί, στήν ἀρχιεπισκοπική τελετή

ἦταν οἱ «φιλικοί» καί «κολακευτικοί» δημοσιογραφικοὶ κάλαμοι, πού, «εὐκαίρως ἀκαίρως» τονώνουν, μέ τά ἐπεξεργασμένα ρεπορτάζ τους, τό ξεφτισμένο γόητρο τοῦ «πάσης Ἑλλάδος»(;), ἀλλά καί οἱ ἀνένταχτοι καλλιεργητές τῆς ἐνημέρωσης, πού δέ διστάζουν καί δέ δυσκολεύονται νά μετοικίσουν ἀπό κύκλωμα σέ κύκλωμα, ἀπό ἰδεολογία σέ ἰδεολογία καί ἀπό βόθρο σέ βόθρο, γιά νά ἀναρριχηθοῦν στό διακεκριμένο ἐπαγγελματικό τους βόθρο, νά γίνουν κράχτες ὑποτιθέμενων ἀξιών καί νά περάσει τό ὄνομά τους στίς μηνιαῖες καταστάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων.

Ἰδιαίτερα ἀγαπητοί στόν κ. Χριστόδουλο καί ἀναγκαῖοι γιά τήν «ἐνεστώσα» ἀνάγκη πρόβαλαν οἱ ἱερατικοὶ καί θεολογικοὶ παράγοντες, πού ἔχουν τό κύρος καί τήν ἱκανότητα νά ἐκλαϊκεύουν κάθε του σχεδιασμό καί κάθε του πρόταση καί νά τήν παρουσιάζουν ὡς καρπό ἔκτακτης ἐπιφοίτησης τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔστω καί ἂν, ἡ ἐπιλεγεῖσα διαδικασία σηματοδοτεῖ κατάφωρη παραβίαση καί προκλητική ποδοπάτηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐξυπηρετικός στό ἔργο τῆς ἀνάπλασης τοῦ κομματιασμένου ἀρχιεπισκοπικοῦ εἰδώλου κρίθηκε ὁ κάθε κλάδος τοῦ κοινωνικοῦ δέντρου καί ὁ κάθε παράγοντας, πού διαπλέκεται μέ τίς ἐξουσίες ἢ μέ τήν ἐθνική καί τήν πολυεθνική ἐπιχειρηματική δραστηριότητα ἢ μέ τή μαγεία τῆς ἐνημέρωσης καί μπορεῖ, μέ τή διαπλοκή του, νά τονώσει τίς θετικές ἀποχρώσεις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προφίλ καί νά διαμορφώσει ρεῦμα ἀναγνώρισης καί θαυμασμοῦ τῶν «ἡγετικῶν προσόντων του».

Ὁ κατάλογος τῶν βραβευμένων καί παρασημοφορημένων, ἴσαμε τούτῃ τὴν ὥρα, ἐμφανίζει μιὰ ἀπίθανα πλατειά ἐκπροσώπηση. Ἐπίσκοποιο, ἱερεῖς, καθηγητές Πανεπιστημίων, πολιτικοί, δικαστές, ἐπιχειρηματίες, ἐφοπλιστές, τραγουδιστές, ποδοσφαιριστές, ἄνθρωποι, πού ζοῦν στήν Ἐκκλησία καί ἀναπνέουν τή δρόσο τοῦ Πνεύματος καί φορεῖς ἰδεολογιῶν καί ἐξουσιῶν, πού δέ γνωρίζουν, μηδέ τήν πόρτα τοῦ ἱεροῦ Καθιδρύματος, κρίθηκαν ἄξιοι νά παραλάβουν ἀπό τά χέρια τοῦ προέδρου τῆς Συνοδικῆς διοίκησης τό παράσημο τῆς ἀνώτατης ἐκκλησιαστικῆς τιμῆς. Γράφτηκαν στήν κατάσταση τῶν ὀφικιούχων τῆς Χριστοδουλικῆς λεγεώνας. Ὁχι, ὅμως καί στήν κατάσταση τῶν ὑμνητῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀποκαρδιωτική γιά τόν Χριστόδουλο, ἀλλά ἐνθαρρυντική γιά τήν Ἐκκλησία καί γιά ὁλόκληρο τό κοινωνικό Σῶμα, εἶναι ἡ χρεωκοπία καί ἡ τραγική ἀποτυχία αὐτῆς τῆς κακοσχεδιασμένης διαχείρισης τῶν ἐκκλησιαστικῶν παρασῆμων. Ἡ σκηνοθεσία στράτευσης ὑποστηρικτῶν καί ἀναστηλωτῶν τοῦ κατακομματισμένου ἀρχιεπισκοπικοῦ εἰδώλου μέ τή μέθοδο τῆς ἐπιβράβευσης κληρικῶν καί λαϊκῶν, κατέληξε σέ φιάσκο. Δέν ἀπέφερε τά ὀφέλη, πού ὁ Χριστόδουλος καρτεροῦσε νά ἀποκομίσει. Δέν πλαισίωσε μέ νέες δυνάμεις τό στρατό τῶν κολάκων του. Καί δέ στόμωσε τίς δημοσιογραφικές κάνες τῶν ἐπικριτῶν του.

Οἱ σοβαροί καί σῶφρονες παρά-

γοντες τοῦ κοινωνικοῦ στίβου, πού ἔχουν τήν πρόνοια νά μετροῦν τίς λέξεις τους καί νά ζυγίζουν τίς ἀναφορές τους στά πρόσωπα τῆς ἐξουσίας, προσῆλθαν σεμνά στίς τελετές τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, δέχτηκαν τό χρυσό σταυρό, διατύπωσαν, μέ λιπή διατύπωση, τό «εὐχαριστῶ» τους καί ἀποχώρησαν. Δέ θεώρησαν, ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι, ἀπό κεῖ καί πέρα, νά περιδιαβαίνουν τίς γειτονιές καί τά τηλεοπτικά παράθυρα καί νά λιβανίζουν τό προφίλ τοῦ Χριστόδουλου. Γύρισαν στό μόχθο τους καί στήν προσφορά τους, ἔχοντας πάντα μπροστά τους τόν Σταυρωμένο Κύριο καί τήν παρακίνησή Του, γιά ἄμετρη καί ἀνιδιοτελή προσφορά ἀγάπης.

Οἱ ὑπόλοιποι-καί αὐτοί εἶναι οἱ πολυπληθέστεροι-συνέχισαν τίς μάχες τους καί τίς διαμάχες τους στά γήπεδα τῶν ἐξουσίων ἤ στίς μπίζνες τους, δίχως νά δαπανοῦν τόν πολῦτιμο χρόνο τους σέ ἐξυπηρέτηση τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἔπαρσης.

Μόνο οἱ λίγοι, οἱ αὐλισμένοι στό Χριστοδουλικό οἶκο καί στήν ἰδιαιτερότητα τοῦ κλιματός του, ἐξακολουθοῦν νά κάνουν ὅ,τι ἔκαναν. Σεργιανίζουν στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί στούς δημοσιογραφικούς μηχανισμούς καί καταθέτουν τόν ὀβολό τῆς τιμῆς, τῆς ἀναγνώρισης καί τοῦ σεβασμοῦ πρὸς ἐκεῖνον, πού προσπάθησε νά τοὺς ἀνασύρει ἀπό τήν ἀφάνεια, κρεμώντας στό λαιμό τους τό χρυσό σταυρό τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιβράβευσης.

NT OKOUMENTLA

Ἐνώπιον τῆς Κας Πταισματοδίκου Καπανδριτίου
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου (β.δ. 147/1968),
κατοίκου Αὐλώνα Ἀττικῆς, Ἱερὰ Μονή τῶν Ἀγίων Πατέρων (Νέο Στούνδιο)
ἐπί

τῆς προκαταρκτικῆς ἐξέτασης πού διέταξε ὁ κ. Εἰσαγγελέας Πλημμελειοδικῶν
Ἀθήνας, κατόπιν τῶν 8252/2004 καί 8465/2004 ἀποφάσεων τοῦ Μονομελοῦς
Πρωτοδικείου Ἀθήνας.

Ἡ 7100/6.10.2004 ἀπόφαση ἀσφαλιστικῶν μέτρων τοῦ Μονομελοῦς Πρω-
τοδικείου Πειραιᾶ, ἐκδοθεῖσα ἀπό τήν Πρωτοδίκη Κα Ἑλένη Πρέντζα (πού δέν
ἦταν ἡ ἀρχικά ὀρισθεῖσα Δικαστής τῆς δικασίμου 14.9.04, ἀλλά δίκασε τήν
ὑπόθεσή μου μέ ἀπόσπαση ἀπό τό ἔκθεμα), ἀπέρριψε τήν αἴτησή μου περί
ἀνάκλησης τῆς 5304/2003 ἀπόφασης τοῦ ἴδιου Δικαστηρίου, πού εἶχε λάβει εἰς
βάρος μου ἀσφαλιστικά μέτρα ἀπαγόρευσης δημοσίευσης στό περιοδικό μου
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ πληροφοριῶν γιά τόν τότε κάτοχο τῆς
Μητρόπολης Θεσσαλιώτιδος Θεόκλητο Κουμαριανό (Δικαστής ἡ Κα Γεωργία
Λαμπροπούλου) καί διέταξε, κατ' ἄρθρο 38 ΚΠοινΔ, τή διαβίβαση ἀντιγράφου
τῆς δικογραφίας στόν ἀρμόδιο Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Πειραιᾶ, προκει-
μένου νά ἐρευνηθεῖ ἐάν συντρέχει περίπτωση ἄσκησης, ἐναντίον μου, ποινικῆς
δίωξης γιά ἀντιποίηση ἀρχῆς, ἐπειδὴ ἐμφανίζομαι ὑπό τόν τίτλο τοῦ Μητροπολίτη
Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος.

Οἱ 8252/9.12.04 καί 8465/17.12.2004 ἀποφάσεις τοῦ Μονομελοῦς Πρω-
τοδικείου Ἀθήνας, ἐκδοθεῖσες ἀπό τήν Πρωτοδίκη Κα Παναγιώτα Τσέβη, πού

Ἡ ἔκβαση αὕτη εἶναι μήνυμα μέ
πολλούς ἀποδέκτες. Καί μέ ἀφυπνι-
στική ἔμφαση.

Θά τό προσέξουν οἱ ἀρμόδιοι καί
οἱ... «ἐνοχοί»; Θά τό ἀξιοποιήσουν;
Θά ἀναθεωρήσουν τά ὁράματά τους
καί τούς σχεδιασμούς τους; Θά
ἀπεκδυθοῦν τήν κοσμική αὐταρέ-

σκεια; Θά ἀναζητήσουν τήν πνοή
καί τήν καθοδήγηση τοῦ Παναγίου
Πνεύματος;

Πρός τό παρόν, αὐτά τά ἐρωτή-
ματα μένουν ἀναπάντητα.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ἀποτελοῦσε τή γνωστή σύνθεση τοῦ Δικαστηρίου ἐκείνου ὅταν προσδιορίσθηκαν κατὰ τή δικάσιμο τῆς 20.7.04 ὑποθέσεις τῆς ἀντιδικίας μου μέ τούς Μητροπολίτες Θεόκλητο Κουμαριανό καί Παντελεήμονα Μπεζενίτη, ἀπό κοινοῦ καί αἴτηση τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Ἰάκωβου Γιοσάκη, ἦταν ἀπορριπτικές ὅλων τῶν ἰσχυρισμῶν μου καί συγχρόνως ἐπίσης (κατ' ἀντιγραφὴν) παραπεμπτικές στόν Κο Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Ἀθήνας κατ' ἄρθρο 38 ΚΠοινΔ μέ τό ἴδιο αἴτημα τῆς διερεύνησης τῆς διάπραξης ἐκ μέρους μου τοῦ πιθανολογηθέντος ἀδικήματος τῆς ἀντιποίησης ἀρχῆς.

Γιά τή διερεύνηση τοῦ αἰτήματος τῆς 7100/04 ἀπόφασης ὑπέβαλα ἤδη τό σχετικό ὑπόμνημά μου, μέ τό ὅποιο ἀποκρούω κάθε κατηγορία καί γιά τή διερεύνηση τοῦ αἰτήματος τῶν 8252/04 καί 8465/04 ἀποφάσεων, γιά τό ὅποιο διενεργεῖται πάλι ἡ αὐτή προκαταρκτική ἐξέταση, ὑποβάλλω μέ τό παρόν ἀκριβές ἀντίγραφο τοῦ ἰδίου ὑπομνήματος καί ἀναφέρομαι στό περιεχόμενό του.

Τότε, βέβαια, δέν γνώριζα, τώρα γνωρίζω, πῶς ἐκδόθηκαν οἱ παραπάνω ἀποφάσεις, γνωρίζω, δηλαδή αὐτά πού ἀναφέρω στήν ἀπό 10.12.04 ἀναφορά μου πρός τήν Ἐπιθεώρηση τῶν Δικαστηρίων στόν Ἀρειο Πάγο καί πρός τόν Κο Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, πού ἔγινε ἀφορμή νά ἀποκαλυφθεῖ μία θλιβερή πτυχή στήν τήβενο τῆς ἀμεροληψίας τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία εἶχε τραγικές προεκτάσεις. Προσάγω αὐτή τήν ἀναφορά μου καί τήν ἐπικαλοῦμαι δίχως τό ὁποιοδήποτε πρόσθετο σχόλιο.

Διευκρινίζω μόνο ὅτι ἐγώ δέν ζήτησα τόν ἔλεγχο τοῦ ὁποιοδήποτε δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ζήτησα μόνο τή λήψη μέτρων γιά τή διασφάλιση τῆς ἀπόδοσης ἀληθινῆς δικαιοσύνης χάριν τῆς Ἐκκλησίας, διότι τό μέτρο πού ἐπιβλήθηκε κατὰ τοῦ περιοδικοῦ μου, ἀντιτάσσεται στήν ἰδιαιτέρη, θά ἔλεγα στήν πρῶτιστη ἀξία τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ ἐμποδίζει τόν ἔλεγχο καί συγκαλύπτει τήν ἀπαξία τῶν ἐπαγγελματιῶν εἰσβολέων στό Ἱερό Θυσιαστήριο ὡς, δῆθεν, Οἰκονόμων τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, πού ἂν καί ἔχουν τήν ἱερή ὑποχρέωση νά διατηροῦν τήν ὑψίστης σπουδαιότητος ἀρετή τῆς ἡθικῆς καθαρότητάς τους (ζήτημα πελωρίων διαστάσεων, πού οἱ ἀποφάσεις δέν θεώρησαν ὑποχρέωσή τους νά προσεγγίσουν), ἐπέλεξαν ἄλλο τρόπο διαβίωσης, πού ρυπαίνει τήν κοινωνία, ἐμποδίζει τόν ἀγιασμό τῶν πιστῶν καί ὑποβαθμίζει τήν Ἐκκλησία, δι' αὐτῶν, σέ μία, ἀποδυναμωμένη ἀπό τό ὑψηλό νόημά Της, τυποποιημένη κοσμική ὑπηρεσία.

Δεῖτε σχετικά τήν ἀπόφαση 3839/2004 τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀλλά καί τίς ἀποφάσεις 25/12.4.05 καί 73/17.11.05 τῆς Ἀνεξάρτητης Ἀρχῆς Προστασίας Δεδομένων Προσωπικοῦ Χαρακτήρα. Ἡ δεύτερη ἀπόφαση

ἐπὶ αἰτήματος τῆς ἴδιας τῆς Διοικούσας Ἐκκλησίας νά προστατεύεται ἡ ἀνθήκη συμπεριφορά τῶν Ἀρχιερέων ὡς προσωπικό τους δεδομένο!

Ἀλλά, ὅταν λαμβάνονται μέτρα ἐναντίον τῶν Δικαστῶν, πού ἔπесαν θύματα τῆς παρεμβάσεως τῶν ἀντιδίκων μου, δέν ἀντιλαμβάνομαι γιατί μέχρι τώρα δίδονται οἱ Δικαστές καί ὄχι, γιά τό αὐτεπάγγελτα διωκόμενο μεῖζον ἀδικημά τους, οἱ ἡθικοὶ αὐτῶν αὐτουργοί, πού εἶναι οἱ ἀντίδικοί μου Μητροπολίτες, οἱ ὅποιοι προσέφυγαν στίς ὑπηρεσίες τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος γιά νά μέ ἀφανίσουν, ὥστε νά βιώνουν ἐκεῖνοι ἀνενόχλητοι τίς ἀντικειμενικά μὴ ἀνεκτές γιά τό ἀξίωμά τους ἀδυναμίες τους καί νά ἀπολαμβάνουν, μέ κάθε εὐχαρίστηση, τίς ὅποιες ἐπιλογές τους στή διαδρομή τῆς «ἐπισκοπικῆς» τους σταδιοδρομίας.

Ἀναφορικά μέ τό ἄν ἐγώ εἶμαι «ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος», ἐπικαλοῦμαι τό ὅτι οὐδέποτε ἐπιβλήθηκε σέ μένα καταδίκη (οὔτε ἄν ἀσκήθηκε δίωξη εἰς βάρος μου) παρ' οὐδενός ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καί, συνεπῶς, σύμφωνα μέ τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 34 Ν. 5383/32, πού ὀρίζει ὅτι ὁ Μητροπολίτης δέν ἀπομακρύνεται ἀπό τή θέση του εἰ μὴ μόνον ὅταν καταδικασθεῖ εἰς ισόβιο ἀργία ἢ καθαίρεση, συνεχίζω νά εἶμαι ὁ Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεώς μου, εἶναι δέ ἄλλο τό θέμα ὅτι ἀπομακρύνθηκα μόνον corrae, βίαια, ἀντικανονικά καί παράνομα ἀπό αὐτήν.

Τέλος ἐπικαλοῦμαι καί τήν προσαγομένη πρόσφατη ἀπόφαση 4740/22.7.05 τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθήνας, ἡ ὁποία, ἀφοῦ δέχθηκε τά ὅσα ἐπιχειρήματα ἀναπτύσσω στίς προσαγόμενες προτάσεις μου, στίς ὁποῖες ἀναφέρομαι, γιά νά μὴν τά ἐπαναλαμβάνω ἐδῶ, ἀναγνώρισε, σύμφωνα καί μέ τή 1028/93 ἀπόφαση τοῦ ΣτΕ, ὅτι εἶμαι ὁ «νόμιμος καί ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς» καί πρέπει ὁ Μητροπολίτης Παντελεήμων Μπεζενίτης, ἐπειδὴ μέ κατονόμασε «ἀντικανονικό» καί ἀμφισβήτησε τόν τίτλο μου, νά μοῦ καταβάλλει χρηματική ἀποζημίωση κατὰ τό διατακτικό τῆς ἀπόφασης.

Ἀπό τά παραπάνω γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτό ὅτι δέν ἀντιποιοῦμαι τόν ἐκκλησιαστικό τίτλο, τόν ὁποῖο φέρω, διότι εἶμαι πράγματι (ἀφοῦ οὐδέποτε μοῦ ἀφαιρέθηκε νομίμως ἢ κανονικῶς ὁ τίτλος μου) ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος.

Αὐλώνας Ἀττικῆς 15.5.06

Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Κοινοποίηση

Κύριο Εἰσαγγελέα Ἀρείου Πάγου

Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΧΡΥΣΟΣ

Οι αναφορές μας σήμερα θα έστιασθούν σε δυο δημοσιεύματα. Δυο δημοσιεύματα άσχετα μεταξύ τους σε πρώτη ανάγνωση, που έχουν όμως κοινό παρονομαστή.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ αναφέρεται σε μία συνέντευξη στην καθημερινή αθηναϊκή εφημερίδα ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ. στις 4 'Απριλίου 2006 του γνωστού δημοσιογράφου κ. Σπύρου Καρατζαφέρη, οί άποκαλύψεις του όποιου από γνωστό τηλεοπτικό σταθμό, τόν περασμένο χρόνο, προκάλεσαν πραγματικό σεισμό στον εκκλησιαστικό μας χώρο, με αποτέλεσμα να έπακολουθήσουν δακρύβρεχτες δηλώσεις συγγνώμης από την εκκλησιαστική ήγερσία και αναφορές σε έπίορκους και φιλήδονους κληρικούς. Σε σχετική έρώτηση της συναδέλφου του δημοσιογράφου, ό κ. Σπύρος Καρατζαφέρης έρριξε στην κυριολεξία βόμβα, δίνοντας την παρακάτω άπάντηση:

‘Η περιπέτεια ξεκίνησε από τó EXTRA με την έκπομπή “Έκκεντρικό δελτίο”. Πέρσι κάναμε μεγάλη έπιτυχία με τó παραδικαστικό κύκλωμα και τó εκκλησιαστικό. Τόν Μάιο του 2005 τó κανάλι μου ζήτησε να ανανεώσουμε τή σύμβαση, συμφωνήσαμε και έφυγα για διακοπές.

Με την έπιστροφή μου με ρώτησαν τί θέματα θα κάνω και τούς είπα ότι θα άσχοληθώ ξανά με την Έκκλησία. Τότε μου είπαν ότι δέν θα ξανακάνω τέτοια θέματα και όπως ήταν φυσικό σηκώθηκα και έφυγα. Πιστεύω ότι τó κανάλι πήρε χρήματα από την Έκκλησία.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ δημοσίευμα άποτελεϊ τó κύριο άρθρο στην εκκλησιαστική έφημερίδα ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ τής 14ης ‘Απριλίου 2006 και ύπογράφεται από τόν όμότιμο καθηγητή Θεολογίας του Πανεπιστημίου ‘Αθηνών κ. ‘Ιωάννη Κορναράκη. Έπιγράφεται: «ΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΚΛΗΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑΣ!» και μεταξύ τών άλλων θλιβερών έπισημάνσεων, καταγράφονται και τούτα τά σοβαρά και σπουδαία: «Έν τούτοις τó προσκλητήριο αύτó πρós νέους εύσεβεις, όραματιζόμενους να διακονήσουν τó ‘Ιερό Θυσιαστήριο με ύψηλά κίνητρα, γίνεται σήμερα, σε μία περίοδο τής ζωής τής Έκκλησίας, που όχι μόνο δέν κάνει τή διαβόητη κάθαρσή της από ανάξιους κληρικούς, άλλ’ αντίθετα έπιδιώκει με κάθε τρόπο να τήν προστατεύει και να τήν καλύπτει ή άκόμη να τήν καταξιώνει με κάθε μέσο και μάλιστα νόμιμο! Έτσι έπιχείρησε ή διοίκηση τής Έκκλησίας μέσω νομίμων διαδικασιών, να καταστήσει θεμιτή τήν όμοφυλοφιλία Μητροπολιτών! Γεγονός, που έχει σκανδαλίζει μεγάλο μέρος του πληρώματος τής Έκκλησίας, για τήν έπιμονή τής ποιμαινούσης Έκκλησίας, να άναδείξει, μέσω τής Έπιτροπής τών προσωπικών δεδομένων, τήν Έπισκοπική όμοφυλοφιλία, ως άκίνδυνο, για τήν πνευματική ύπόσταση, κουσούρι! Γι’ αύτó άκριβώς τó λόγο, ή άκρόαση τής Έγκυκλίου 2832, τήν ήμέρα τής Σταυροπροσκυνήσεως, προκάλεσε αίσθήματα άποτροπιασμού σε

πολλούς εκκλησιαζόμενους πιστούς, απέναντι στη σχιζοφρενική διγλωσσία της διοικούσης 'Εκκλησίας να θέλει, από τη μιὰ μεριά ιερείς ζηλωτές... με γνήσιο ιερατικό ήθος και από την ἄλλη, να ἀξιώνει από την 'Επιτροπή προσωπικῶν δεδομένων, τη νομική προστασία τοῦ δικαίωματος τῆς 'Επισκοπικῆς ὁμοφυλοφιλίας!..

Ἐμεῖς προβληματιζόμαστε, με πόνο και ἄγωνία πολλή, καθώς βλέπουμε νὰ ἔρπουν αὐτά τὰ δυὸ τραγικά και ἀπίστευτα φαινόμενα, ποὺ καταγγέλλονται ἐνυπόγραφα ἀπὸ ἐπώνυμα πρόσωπα τοῦ δημόσιου χώρου. Καὶ μεταφέρουμε αὐτό μας τὸν προβληματισμὸ στὴν «ἀδρανοῦσα» ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, μαζί με τὴν ἐπιτακτικὴ ἀξίωση τοῦ πληρώματος γιὰ ἄμεση ἐξέταση και διάγνωση αὐτῶν τῶν φαινομένων.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, σὲ γνώση τῆς ὁποίας θὰ περιῆλθε ἀσφαλῶς τὸ περιεχόμενο τῶν δυὸ αὐτῶν δημοσιευμάτων και, ἀπὸ ὅσα μπορούμε νὰ ξέρουμε καμμιὰ διάψευση και καμμιὰ ἀντίδραση δὲν ἐκδήλωσε, θὰ πρέπει νὰ πληροφορήσει και νὰ ἐνημερώσει τὸ σῶμα τῆς 'Εκκλησίας, ὑπεύθυνα και κατηγορηματικά, με συγκεκριμένα στοιχεία και ἀναφορὲς και ὅχι, ὅπως γίνεται συνήθως, με ἀερολογίες και ἀφορισμούς, γιὰ ὅσα παραπάνω ἐπώνυμα καταγγέλλονται.

Και ἡ ὑποχρέωση αὐτὴ βαρύνει ὅχι μόνο τὸν Προκαθήμενο, ἀλλὰ και ὅλη τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία, ὅλο τὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, τὸ ὁποῖο θίγεται ἄμεσα και «εἰς ὀλόκληρον» ἀπὸ τὶς καταγγελίες αὐτές. Ἀλλὰ και ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοὶ ὑπεύθυνοι και πρωτίστως οἱ πανεπιστημιακοὶ διδάσκαλοι τῆς Θεολογίας, ἐν ἐνεργείᾳ και ἐπίτιμοι, στοὺς ὁποίους ἡ Πολιτεία ἀπένειμε τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς τίτλους, ἔ-

χουν ἰδιαίτερη ὑποχρέωση, ἀπὸ τὴν ιδιότητα και τὴν ἱερὴ ἀποστολὴ τους, νὰ τοποθετοῦνται «μετὰ καθαροῦ συνειδότος» σὲ ὅσα παράδοξα διαδραματίζονται στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, νὰ ἐλέγχουν τὰ κακῶς κείμενα και νὰ ἐνημερώνουν ὑπεύθυνα τὸ λαό. Καὶ στὴ συγκεκριμένη περίπτωση ἔχουν πρόσθετη ὑποχρέωση νὰ πάρουν θέση, με λόγο και γραφίδα, και νὰ διατυπώσουν εὐθαρσῶς και με συγκεκριμένες ἀναφορὲς εἴτε τὴ συμφωνία τους εἴτε τὴ διαφωνία τους σχετικά με ὅσες εἰδικότερες διαπιστώσεις γίνονται ἀπὸ τὸ συνάδελφό τους πανεπιστημιακὸ δάσκαλο γιὰ τὴν κατάσταση στὸ χῶρο τῆς ποιμανούσης 'Εκκλησίας.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ. Ὁ νεοεκλεγείς Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφεὶμ Μεντζελόπουλος (πρῶν 'Επίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου στὴν Αὐστραλία και τέως Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐλλαδικῆς Ἱ. Συνόδου) σὲ συνέντευξή του στὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸ ΚΑΝΑΛΙ 10, λίγες μόνο ἡμέρες μετὰ τὴν ἐγκυρία κατάστασης (βλ. ἐνθρόνιση) στὴ Μητρόπολη τοῦ ἐπινείου, εἶπε και τοῦτα τὰ λόγια γιὰ τὸ Μακαριώτατο: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εἶναι ἐκπληκτικὰ ταλαντούχος. Εἶναι ἓνας θησαυρὸς γιὰ τὴν ἐλλαδικὴ 'Εκκλησία». Ἀφοῦ ἔτσι συμβαίνει, κατὰ τὶς προσωπικὲς ἐκτιμήσεις τοῦ νέου Μητροπολίτη Πειραιῶς, ἃς διαθέσει ὁ Μακαριώτατος ἓνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν ταλάντων, ποὺ τοῦ ἀναγνωρίζει ὁ Σεβ. Σεραφεὶμ και ἓνα μικρὸ κομμάτι τοῦ θησαυροῦ του γιὰ νὰ σταματήσει ἐπιτέλους ἡ, κατὰ κοινὴ διαπίστωση, κακὴ πορεία τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία προδήλως μειώνει και τραυματίζει ἐναντὶ τῶν τρίτων τὸ κύρος τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα, ποὺ

Παπα-Γιάννη,

Σέ νοιώθω καί μέ νοιώθεις. Καθημερινά οἱ διαβάτες φτύνουν τό ράσο μας, μόλις μᾶς ἀντικρύσουν. Μᾶς βλέπουν συνένοχους μέ τούς ἀσυνείδητους συναδέλφους μας, πού ξευτελίζουν καί τό ράσο καί τήν ἱερωσύνη καί τήν Ἐκκλησία, μέ τίς διάστροφες ἐπιδόσεις τους. Ὁ Χριστόδουλος τρέχει μέ τήν κούρσα του καί δέν ἀκούει τά σχόλια. Δέ μένει, παρά νά ξυπνήσουμε ἐμεῖς. Νά ἀντιδράσουμε καί νά ἀπαιτήσουμε τήν κάθαρση. Προτοῦ ἡ λαϊκή ἀντίδραση μᾶς καλύψει μέ τό σάβανο τῆς ἀηδίας.

Φιλικά

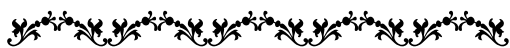
Παπα-Γιώργης

ἀποτελοῦν καί ἀντικείμενο δυσμενῶν δημοσκοπήσεων, θά τὰ πληροφορεῖται ἀσφαλῶς ὁ Μακαριώτατος ἀπό τὸ σύστημα τῶν «ἐπικοινωνιολόγων», τὸ ὁποῖο τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καθιερώθηκε στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ὡς νεοφανὲς στοιχεῖο ποιμαντικῆς.

Καὶ ἄς πληροφορηθεῖ ἡ Ἐκκλησιαστική μας ἡγεσία καὶ τοῦτο. Ὅτι ὁ ταλαίπωρος λαός μας τὰ γνωρίζει ὅλα. Κα τὰ γνωρίζει πολὺ καλά. Καὶ δὲν τὸν ἀποκοιμίζουν τὰ διάφορα κοσμικοῦ χαρακτήρα ἐπικοινωνιακά τρίκ, τὰ ὁποῖα, τὸ μόνο πὺ ἐπιτυχάνουν εἶναι, νὰ ἐπαυξάνουν τὴ ζημία στὸν

ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Καὶ ἐπὶ πλέον πρέπει κάποτε νὰ καταλάβει ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία, ὅτι, ὅταν ἔρχονται στὴ δημοσιότητα πρωτόγνωρα καὶ ἀπαράδεκτα φαινόμενα, ὅπως τὰ παραπάνω πὺ καταγγέλλονται ἐπώνυμα καὶ ἀπὸ τὸ γνωστὸ δημοσιογράφο καὶ ἀπὸ τὸ διακεκριμένο ἀκαδημαϊκὸ δάσκαλο, ἡ ἀξίωση τοῦ πληρώματος εἶναι ὅχι ἀποσιώπηση καὶ ἀπραξία, ἀλλὰ ἀντιμετώπιση ἄμεση καὶ ἀποτελεσματική. Γιατί στὴν περίπτωσιν αὐτή, εὐκολὰ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς, ὅτι ἡ σιωπὴ δὲν εἶναι χρυσός.

ὁ Σχολιαστής

Ἡ Μάτουςκα.

Πρίν ἀπό λίγα χρόνια γνώρισα τή Μάτουςκα. Διευθύνει τή χορωδία πού ψάλλει στήν Ὁρθόδοξη Ρώσικη Ἐκκλησία στό Cambridge τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ἐκλεκτός της ὁμόζυγος εἶναι ὁ σεβαστός μου ἱερέας, πού προσφέρει τίς ποιμαντικές του ὑπηρεσίες στόν ἴδιο ναό. Τήν πρώτη φορά, πού ἐκκλησιάσθηκα ἐκεῖ, παραξενεύτηκα λίγο ἀπό τήν παρουσία ἑνός ἐφήβου μέ τή γνωστή ἔκφραση καί συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων, πού πάσχουν ἀπό σύνδρομο Down. Μάλιστα μοῦ φάνηκε περίεργο πού κανεῖς δέν φάνηκε νά ἐνοχλεῖται ἀπ' τήν παρουσία του. Ὁ ἴδιος περιφερόταν καθαρός, χαμογελαστός, ἄνετος, καλοντυμένος. Χαμογελοῦσε στόν ἕνα, ἔκανε γκριμάτσες στόν ἄλλον, ἤ ἀκολουθοῦσε τό διάκο καί προσπαθοῦσε νά μιμηθῇ τίς κινήσεις του. Ὅσες φορές τό παράκανε, βρισκόταν κάποιος, πού τόν ἔβαζε μαλακά νά καθήσκει κάπου.

Ὅταν τελείωσε ἡ θεία λειτουργία, ἔμαθα ὅτι αὐτός ἦταν ὁ γιός τοῦ ἱερέα καί τῆς Μάτουςκα. Δέν ἦταν, βέβαια, φυσικοί του γονεῖς. Σέ ὥριμη ἡλικία ἡ Μάτουςκα (δέν τῆς εἶχε δώσει ὁ Θεός δικά της παιδιά) συναποφάσισε μέ τόν ἱερέα ὁμόζυγό της νά υἱοθετήσουν ἕνα παιδάκι ἀπ' αὐτά, πού δέν τά θέλουν καί δέν τά ἀγαποῦν οὔτε οἱ γονεῖς,

πού τά γέννησαν. Ἕνα παιδί μέ σύνδρομο Down... Τό μεγάλωσαν μέ στοργή, τό ἔστειλαν σέ εἰδικά σχολεῖα καί δέν ἄφησαν ποτέ νά φανεῖ ὅτι ντρέπονται γιά τό γιό τους.

Γιατί τά θυμήθηκα ὅλα αὐτά; Ἕνα βράδυ στό δελτίο τῶν εἰδήσεων, ὁ φυσικός πατέρας ἑνός παιδιοῦ, πού γεννήθηκε μέ σύνδρομο Down, κατήγγειλε δημόσια καί μήνυσε τή γυναίκα του καί φυσική μητέρα τοῦ παιδιοῦ του ὅτι τό σκότωσε. Στή γλῶσσα τῶν πολυτισμένων, αὐτό λέγεται εὐθανασία.

Ἀδελφή μου Μάτουςκα, σ' εὐχαριστῶ πού ὑπάρχεις. Μόνο ἐπειδὴ ὑπάρχεις ἐσύ, ξέρω τώρα ὅτι τό ἀλάτι τῆς γῆς δέν ἔχει χάσει τήν ἀντισηπτική του ιδιότητα. Μόνο ἐπειδὴ ὑπάρχεις ἐσύ, ἐξακολουθῶ νά ἐλπίζω ὅτι κάποτε τό προζύμι θά φουσκώσει καί θά ζυμωθεῖ τό ψωμί, πού θά χορτάσει τήν πείνα μας.

X. B.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X